

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010158
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415010158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovaného O. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2016 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného O. G., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z. H., M. XXX/X, rozvedeného, na slobode, oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne sp. zn. Pv 441/14/5503 zo dňa 18.08.2015 pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako rodič v meste Z. H. a všade tam, kde sa zdržiaval, aj napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti, rozsah ktorej mu vyplýva priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v platnom znení v rozsahu minimálne 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa § 62 ods. 3 Z.č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorá mu bola z toho dôvodu v súlade s § 7 ods. 1 Tr. por. určená predbežnou otázkou za obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti tak, že od 01.04.2014 do 31.05.2014 a od 01.08.2014 do 31.08.2014 bol povinný prispievať na výživu svojho syna mal. D. G., nar. XX.XX.XXXX v sume 50,- eur mesačne a mal. Z. G., nar. XX.XX.XXXX v sume 50,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí R. G. B., nar. XX.XX.XXXX, túto povinnosť si v uvedenom období od 01.04.2014 do 31.05.2014 a od 01.08.2014 do 31.08.2014 neplnil riadne a včas, hoci v období od 28.10.2013 do 17.06.2014 bol zamestnaný v spoločnosti G. L. Z.. Z. F..P.. Z. H., kde mal pravidelný príjem, od 18.06.2014 do 31.07.2014 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti I. Z.. Z. F..P.. Z. H., kde mal príjem a od 01.08.2014 pracuje v spoločnosti U. V. Z.. Z. F..P.. G., kde má pravidelný mesačný

2T/41/2015

2.

príjem, čím mu za obdobie od 01.04.2014 do 31.05.2014 a od 01.08.2014 do 31.08.2014 vznikol dlh na výživnom vo výške 300,- eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

N. N.:Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 19.08.2015 obžalobu voči obžalovanému pre skutok tak, ako je opísaný vo výroku rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že ústnu dohodu s bývalou manželkou ohľadne výšky výživného nemal. Sám dobrovoľne prispieval po 50,- eur na každé z detí mesačne, túto povinnosť si plnil tak, že s bývalej manželke odovzdával peniaze do rúk a ona mu to potvrdzovala podpisom. Okrem toho nad rámec výživného prispieval deťom tým, že im kupoval oblečenie a obutie alebo v čase, kým ešte bývali v Z. H., aj čiastočne vykonával osobnú starostlivosť o ne, vodil ich do škôlky a chodil po ne,

tiež na krúžky a snažil sa byť s nimi každý deň. Bývalá manželka odišla zo Z. H. späť do A. v apríli 2014, takže sa mu zvýšili výdavky súvisiace s návštevou detí, cestoval za nimi vlakom, keďže nie je vodič, ale snažil sa okrem výživného plniť aj vecnou formou. Od 01.04. do 31.05.2014 a od 01.08. do 30.08.2014 nezaplatil sumu výživného po 100,- eur tak ako predchádzajúce mesiace, pretože hotovosť nemal, avšak vyživovaciu povinnosť si plnil vecnou formou v tom, že nakupoval deťom potrebné veci, stravu a lieky. V máji 2014 im zaplatil tábor za 27,- eur a rovnako mal v auguste deti dva týždne u seba, takže zabezpečoval o ne osobnú starostlivosť, chodil s nimi po rôznych výletoch, na kúpaliská, zabezpečoval ich stravovanie a kupoval im aj veci na oblečenie. Manželstvo bolo rozvedené 25.09.2014, odvtedy má určenú vyživovaciu povinnosť po 65,- eur na každé dieťa. V období, ktoré mu je kladené za vinu bol zamestnaný v spoločnosti I. Z..F..P. a dosahoval príjem do XXX,- eur mesačne. Bývalej manželke 29.05.2014 zaslal sumu 27,- eur, čo bol poplatok na tábor a 17.06.2014 sumu 100,- eur. Podľa neho kolo 40,- eur mesačne prispel na výživu mal. detí vecnou formou, to znamená nákupom stravy, oblečenia a liekov. Toto je suma mimo výletov.

Svedkyňa R. G. B. vypovedala, že po rozchode s obžalovaným sa dohodli, že bude prispievať na výživu mal. detí po 50,- eur mesačne, ktorú povinnosť si plnil nepravidelne ale následne dlhované výživné doplatil. V apríli, v máji a v auguste 2014 si vyživovaciu povinnosť nesplnil. Kým bývali v Z. H., peniaze jej dával do ruky, o čom spisovali príjmové a výdavkové doklady a keď sa presťahovala do A., posielal jej peniaze na účet. Nad rámec výživného plnil takým spôsobom, že niekedy kúpil ovocie, hračky alebo deťom oblečenie. Za rozhodné žalované obdobie poslal na účet 27,- eur, čo bola polovica sumy za tábor pre deti, ktorý stál okolo 60,- eur. V tomto rozhodnom období obžalovaný nekupoval stravu, lieky, ani oblečenie. V auguste 2014 mal deti u seba päť alebo šesť dní, od rozvodu manželstva prispieva pravidelne na výživu detí v zmysle rozsudku spolu 130,- eur mesačne. Čo sa týka výdavkov na deti, tak obaja cestujú do ZŠ z A. do Ž.G., čo stojí okolo 26,- eur mesačne, strava v školskej jedálni 19,- eur mesačne na jedného, krúžok angličtiny 15,- eur ročne na jedno dieťa a školský klub 4,- eur mesačne na oboch. Deti netrpia žiadnymi zdravotnými problémami, ani nemusia pravidelne užívať lieky. Ona žije v rodinnom dome svojho otca spoločne so sestrou a priateľom. Úver, ktorý sa bral na uvedený dom spláca spoločne so sestrou

2T/41/2015

3.

v polovici, úver je v sume 130,- eur mesačne. Je zamestnaná v spoločnosti O. Z. Z..F..P. W. G. s príjmom XXX,- V. XXX,- eur mesačne. V čase skutku v apríli a v máji 2014 bola zamestnaná vo firme Z. W. G. s príjmom XXX,- eur. Dňa 06.06.2014 jej skončil pracovný pomer a do januára 2015 bola poberateľkou podpory v nezamestnanosti v sume okolo 280,- eur mesačne. Tie tri mesiace neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nemali na deti negatívny dopad v tom zmysle, že by trpeli núdzou, pretože jej v tom období pomáhal otec. Trestné oznámenie podávala v tom smere, že obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť aj za jún 2014. V tom čase nemala prístup k internet bankingu a nevedela, za ktoré mesiace výživné zaplatil. Následne svoju výpoveď upresnila. Čo sa týka ústnej dohody o platení výživného, tak ju s obžalovaným uzavreli v auguste 2013, on asi v polovici augusta odišiel zo spoločnej domácnosti a dohoda bola ohľadne výživného 50,- eur na každé dieťa. Ona zo Z. H. do A. odišla 27 alebo 28.2.2014, obžalovaný o tom vedel, pretože mu to osobne povedala dva týždne pred odchodom. Dlhovalého výživného sa nedomáhala v občianskom konaní z dôvodu, že obžalovaný sľuboval, že rozdiel na výživnom doplatí. Čo sa týka mesiaca august 2014, v tom období už poberala podporu v nezamestnanosti.

Pri odchode zo spoločnej domácnosti si zobrala práčku, sporák, tento si kúpila za svoje peniaze a vybavenie kuchyne, ktoré si tiež zaplatila ona. Po dohode s obžalovaným práčku predala Športovému klubu Párnica a za utŕžené peniaze kúpila deťom potrebné veci a stravu. Systém platenia výživného bol na základe vzájomnej dohody, kedy sa dohodli na konkrétnej čiastke, ktorú mal obžalovaný platiť po výplate a čo sa týka príjmových pokladničných dokladov zo 17.11.2013 na sumu 115,- eur, z 15.12.2013 na sumu 200,- eur, tak sa jedná o navýšené platby, pretože obžalovaný dlhoval výživné za august alebo september, kedy výživné neuhradil a dohodli sa, že to v decembri doplatí. Jednalo sa ale stále o rok 2013. Obžalovaný odpracoval u známych na prestavbe domu nejaké práce, tak mu za to dali práčku, ktorá síce bola staršia, ale vnútrajšok bol nový a bola funkčná. Práčku športovému klubu predala buď v lete 2014 alebo o rok neskôr za sumu 80,- eur.

Svedkyňa M. G. k veci vypovedala, že odkedy obžalovaný nežije s bývalou manželkou, tak na deti riadne platil a staral sa o ne, keď ich mal u seba, kupoval im potrebné veci. Deti zo Z. H. odišli v apríli 2014 na

začiatku mesiaca, obžalovaný za deťmi chodil už od apríla 2014, v časových intervaloch, ako mu to bolo umožnené. Aj počas návštev im kupoval čo bolo treba alebo s nimi chodil na výlety. V mesiacoch apríl a máj 2014 deti chodili na návštevu do Z. H., v júli 2014 si syn bol pre deti a boli všetci na výlete. V auguste 2014 ich mal posledné dva augustové týždne v Z. H., celý čas sa im venoval, chodil s nimi na kúpalisko, na ihrisko a na opekačky, deti boli spokojné, pričom syn im kupoval potrebné veci, nielen stravu ale aj hračky, knižky a napr. výtvarné potreby. V júli 2014 prišli po deti so synom ona aj jej manžel, syn vtedy deťom doniesol ovocie a knižky a zobral ich na výlet. V auguste 2014, keď boli deti dva týždne na prázdninách v Z. H., tak boli všetci v ich byte, nakoľko obžalovaný býval v tom čase v rodičovskom byte.

Svedok M.Á. G. uviedol, že v novembri 2013 obžalovaný zo spoločnej domácnosti odišiel a prišiel bývať do rodičovského bytu. V apríli 2014 mu oznámil, že manželka sa s deťmi odsťahovala k rodičom do W. G. a že on bude deti naďalej navštevovať. V mesiacoch apríl a máj 2014 chodil za deťmi každý druhý týždeň a 05.07.2014 išli na Oravu všetci spoločne, teda syn a aj on s manželkou, akurát bol vtedy vo Veličnej jarmok, takže s deťmi strávili celý deň, niesli aj nejaké oblečenie. Syn večer deti odovzdal manželke a videl,

2T/41/2015

4.

že jej dáva nejaké peniaze na deti, ale koľko to bolo, to nevie. V auguste 2014 bol obžalovaný po deti a doniesol ich na dva týždne, boli to posledné dva týždne mesiaca. Vtedy býval s deťmi u nich, chodil s nimi po rôznych výletoch, stanovačkách a opekačkách, chodili sa kúpať a chodili na futbal. Na konci mesiaca ich odviezol a v septembri už bol rozvod.

Súd ďalšie dokazovanie vykonal prečítaním týchto listinné dôkazov:

rozsudku Okresného súdu Nové Mesto Nad Váhom sp. zn. 9P/91/2014 zo dňa 25.09.2014 o rozvode manželstva, správy o povesti O. Z. H., správy ÚPSVaR D. O. D. S. o tom, že obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, správy Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom o tom, že nie je živnostníkom, správy VŠZP o tom, že sociálna poisťovňa obžalovaného nevedie vo výkazoch nedoplatkov, správami mobilných operátorov, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný je zákazníkom mobilného operátora Slovak Telekom a.s., potvrdením o príjme obžalovaného v spoločnosti G. L. Z..F..P. Z. Z. Z. H. v sume cca XXX,- eur mesačne, potvrdením o príjme u spoločnosti I. Z..F..P. Z. H. v sume XXX,XX eur (pracovný pomer trval os 18.06.2014 do 31.08.2014 - dohoda o vykonaní práce), výpisom z účtu svedkyne R. G. B. z ktorého vyplýva, že obžalovaný uhradil 21.03.2014 sumu 100,- eur ako výživné, 29.05.2014 sumu 27,- eur ako polovicu úhrady za letný tábor detí, 17.06.2014 sumu 100,- eur ako výživné, 23.07.2014 sumu 100,- eur ako výživné, 12.09.2014 sumu 100,- eur taktiež ako výživné.

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo jednoznačne preukázať, či sa žalovaný skutok vôbec stal. Prokurátor pri formulovaní opisu skutkového deja v podanej obžalobe vychádzal výlučne z výpovede svedkyne G. B. z prípravného konania. Obsahu jej výpovede však protirečí jednak výpoveď obžalovaného, ako aj výpovede svedkov a zabezpečené listinné dôkazy.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že výrok o vine sa môže zakladať len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, či sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie musia byť spoľahlivo preukázané v súlade so skutočnosťou tak, aby nevzbudzovali žiadnu pochybnosť. Zistením skutočného stavu veci teda nie je len zistenie stupňa pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že dokazovaná okolnosť môže existovať, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného záveru (Rt-40/1969).

Tu súd poukazuje na základnú zásadu trestného konania, v zmysle ktorej obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu. Účelom dokazovania teda nemá byť vyvrátenie (spochybenie) nevinu obžalovaného. Pre odsúdenie obžalovaného musí byť jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný.

V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy a pod.), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Poverený príslušník OO PZ Dolný Kubín uznesením sp. zn. ČVS:ORP-1044/OO-DK-2014 dňa 28.01.2015 vznesol obvinenie obžalovanému pre skutok, že od 01.04.2014 do 01.07.2014 si neplnil výživovaciú povinnosť vyplývajúcu mu priamo zo Zákona o rodine a tak mu za rozhodné obdobie vznikol dlh na výživnom v sume 300,- eur. Sama matka maloletých detí vo výpovedi zo dňa 31.03.2015 v rámci prípravného konania potvrdila, že obžalovaný uhradil za jún 2014 výživné v sume 100,- eur, v mesiaci júl 2014 taktiež zaplatil výživné v sume 100,- eur. Už dňa 28.04.2015 dozorujúci prokurátor vydal príslušníkovi PZ pokyn na upozornenie obžalovaného na rozšírenie rozhodného obdobia neplatenia výživného (podľa zistenia o neplatení výživného za mesiace apríl, máj, august 2014), napriek tomu k úprave skutku a rozšíreniu obvinenia nedošlo, prokurátor podal obžalobu za skutok vymedzený obdobím od 01.04.2014 do 31.05.2014 a od 01.08.2014 do 31.08.2014, hoci za mesiac august 2014 obžalovanému nebolo vznesené obvinenie.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhli. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že svedkyňa R. G. B. trestné oznámenie podávala za obdobie apríl, máj a jún 2014 a v prípravnom konaní vyšlo najavo, že za jún 2014 obžalovaný výživné uhradil. Čo sa týka mesiaca apríl 2014, tak matka detí predala práčku, ktorá patrila obžalovanému za sumu 80,- eur a podľa jej vyjadrenia peniaze použila na úhradu potrieb maloletých detí. Čo sa týka mesiaca august 2014, tak bolo preukázané, že mal. deti dva týždne strávili u matky a dva týždne u obžalovaného, ktorý vykonával osobnú starostlivosť o deti, čím zabezpečoval ich výživu a všetky potrebné náklady, preto nie je možné klásť mu za vinu, že by neuhradil za tento mesiac výživné.

Ak teda ani po vykonanom dokazovaní nemožno s určitosťou konštatovať, že k takému skutku, ako je uvedený v obžalobe jednoznačne došlo, súd rozhodol o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote pätnástich dní odo dňa oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.